

coloms missatgers

BUTLLETÍ INFORMATIU DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE COLOMS MISSATGERS

27.352

SOLTA INTERNACIONAL BARCELONA 1991

COLOMS

AMB EL SUPORT DE LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

**ESPECIFICAMENTE
DESARROLLADA
PARA PALOMAS**

colombovac[®] pmv

vacuna contra la paramixovirosis

- 12 meses de protección total.
- 1 sola inyección.
- Sin reacciones secundarias.
- Sin diseminación viral.
- Rápida inmunización.
- Mantiene la condición óptima.

Solvay Veterinaria, S.A.

Avda. de Burgos, 12, Pta. 11
28036 Madrid-España
Fax: 766 39 41

Teléfonos: 766 40 44
766 45 44
766 44 64

SALUTACIÓ

Quan vam iniciar aquesta nova etapa a la Federació vam pensar diversos projectes i fixar prioritats per al nostre esport. Així vam intentar donar-li personalitat pròpia, que no fos buida d'idees ni freda per als socis.

En una primera fase vam aconseguir donar-li autonomia i personalitat jurídica, adquirir un local per poder celebrar-hi els actes de la Federació i atendre les necessitats dels columbòfils.

Posteriorment es va entrar a la fase esportiva o d'expansió, durant la qual van ser creats els Campionats de Catalunya, que són l'orgull del nostre país. I no podem pas oblidar les noccs d'or i el concurs de Bèlgica.

Tot i així, havia quedat sense realitzar un dels projectes bàsics, com és la comunicació directa de la Federació amb tots vosaltres. Per tal d'assolir aquest objectiu, ha calgut crear una revista que

serveixi per a difondre i ampliar els coneixements columbòfils de tothom. Tot això ha estat possible gràcies a les diferents persones que han format part de les tres juntes directives que han presidit durant el meu govern i a les quals, aprofitant aquesta oportunitat, els ho voldria agrair.

Igualment he de fer ressaltar que moltes de les nostres actuacions es fan gràcies a les llicències i al suport que ens dona la Secretaria General i la Direcció General de l'Esport en totes les qüestions esportives. Només em resta dir-vos que espero el vostre ajut i la vostra col·laboració en aquesta revista que pot esdevenir un èxit si entre tots aportem idees i consultes que puguin servir per facilitar la feina desinteressada d'aquest grup de col·laboradors que s'han proposat com a fita portar a bon terme aquesta gran idea.

Lluís Fernández de Retana

FEDERACIÓ COLUMBÒFILA CATALANA DE COLOMS MISSATGERS

C. Torre Vélez, 36
08026 BARCELONA

COLOMS MISSATGERS

Butlletí Informatiu
Setembre 1991 Número 0

EQUIP DE REDACCIÓ:
Lluís Fernández de Retana
Fernando Salas
Olga Rubio
J. J. Jusué
J. Laínez
M. Spá
Emili Pardo
J. Solé

Coordina: OLGA RUBIO
Realització: VIA GRÀFICA
DL B-33075/91
Tiratge: 500 exemplars

Les opinions expressades són
responsabilitat dels sotasignats.
Col·laboracions són benvingudes.
Tarifes publicitat, consulteu
FCCCM

SUMARI

- PÀG. 4** El carisma d'un nom: Antoni Giménez
- PÀG. 5** Resultats provisionals del Campionat de Catalunya.
- PÀG. 6** Solta Internacional de Barcelona: El concurs més important del món.
- PÀG. 9** Sistemas de alimentación: Época de concursos.
- PÀG. 11** Hora de Consulta: Tratamientos de la Tricomoniasis.
- PÀG. 14** La Via de l'èxit: Carles Márquez, president de la F.C.I.
- PÀG. 18** Història de la columbofília: Colomars a l'Edat Mitjana.
- PÀG. 19** Notícies.

EL CARISMA D'UN NOM: ANTONI GIMÉNEZ

Tots coneixem l'Antoni Giménez. Possiblement és el columbòfil que té més amics i més enemics. Però tots sens dubte hem de reconèixer les moltes coses que sap, el que ha fet per la columbòfilia i les moltes coses que podem aprendre d'ell. Al llarg d'aquests anys, se n'hi han fet moltes d'entrevistes, però en 65 anys de columbòfil, sempre hi ha coses per explicar. El Sr. Giménez ens obre les portes a tots els afeccionats, i ens transmet els seus coneixements. Fugint de l'esquema típic d'entrevista, he preferit anotar frases i anècdotes interessants, que bé podrien ésser punt de partida per a altres escrits sobre temes concrets.

«Tenir cura de l'individu és el 60% dels èxits, el 40% és el colom. Si només se'ls dona menjar, aigua i volar, no n'hi ha prou. Un dia pot fer quelcom, però no tindrà regularitat. I és més important la regularitat que guanyar un premi. Jo no he sacrificat mai un colom per guanyar un premi, si no l'he vist en condicions no l'he enviat de viatge.

A l'edat que jo vaig començar (l'any 25) això estava a mans de potentats i, entrar a una societat era com entrar a una església. Hi havia doctors, enginyers, capitans de l'exèrcit, coronels... eren de 80 a 100 socis, i et senties molt cohibit, si eres un vulgar treballador. Jo només vaig trobar tres persones que em donessin suport, el pare Pàmies, el senyor Oriol i don Cristóbal Sarrias. Ells transmetien el que sabien als altres.

Jo vaig estar des de l'any 25 fins al 31, 6 anys només escoltant, i al cap d'aquests anys vaig aconseguir algunes parelles i colomins belgues que em van donar.

Anava a netejar el colomar a casa del pare Pàmies per aprendre.

Però, per exemple el Sr. Roch, que ja vivia dels coloms, em va dir, «escolta, Giménez, els coloms els tenen els que poden». Després he format 5 societats i a tota Espanya hi ha coloms meus regalats.

Antoni Giménez i Nandi Salas analitzant un colom.

Tinc molt bons amics, Lecuberri i Pardo a Santander, Gelabert i Escales a Mallorca.

L'agraïment és una cosa fonamental en la vida, si arribes a una casa i t'obren les portes, has de correspondre igual. Ara vaig fer una subhasta, perquè tinc massa coloms i ja no puc, i vaig portar a Mallorca, 22 coloms del cuarte de viatge i quatre parelles reproductores.

Porto 65 anys d'observació, de superar sempre el que tinc, aquesta ha estat la meua ambició. Tinc tres línies fonamentals, els Matteredne, els Delbar i els De Vriendt.

Per allà l'any setanta vàrem anar a visitar el colomar del Matteredne, i quan ens van ensenyar les instal·lacions, vàrem veure que hi havia un tipus de colom per vendre, i un altre per viatjar. Posteriorment, com que ell venia aquí amb la seva família, em va enviar dos colomins i quan els vaig veure li vaig tornar amb una carta dient-li que allò normalment jo ho matava. A la temporada següent em va portar una filla del primer premi de San Sebastián. D'aquesta femella vaig procurar

fer una família amb la màxima puresa.

En els coloms que jo tinc a la reproducció, els ascendents han fet Barcelona una vegada o més. Faig una selecció molt important a mà, si un colomí no m'agrada i no té un avantbraç curt, ben acabat de darrera, bona ploma, tras ala curta, l'elimino sense dubte. Si agafo un colom, i no s'adapta a la meua mà pel que fa a l'equilibri, ja no el vull.

No he tingut mai un colom indocumentat a casa meua, perquè si un colom es para aquí és perquè té gana o perquè està malalt. Abans hi havia un servei de recuperació i es tornaven els coloms, avui, colom que entra en una casa i els hi agrada, se'l queden.

Per formar una parella reproductora jo vull que els coloms siguin el més perfecte possible, i que hagin volat bé com a mínim dos o tres anys, demostrant la seva vàlua.

Els columbòfils som massa egoistes, i sempre ens trobem que amb coloms que ens han fet diverses vegades 700 i 800 km, diem «si ho fa aquest any, el fico

a la reproducció», i aquell any el colom es perd.

Els coloms es perden tots, i el que és important és saber retirar-los a temps.

Per veure bé la classe d'un colom, hem d'esperar tres anys, llavors és quan està completament format.

Referent al tema del color dels ulls, jo m'he trobat de tenir un colom amb l'ull clar, que a ningú no li agradava, i va volar cinc anys, a tot arreu on va anar va tenir premi.

El colomar ha d'ésser una església o un hospital. Quan els coloms han entrat i menjat, hem de deixar-los tranquils i no empipar-los entrant i sortint del colomar.

Durant la guerra, jo tenia 40 coloms que volaven de nit, i 40 coloms que volaven de dia. 40 coloms que feien la línia des de Port-Bou a Vic fins a Barcelona, i els altres que enllaçaven fins a Igualada, on teníem l'estació del Front Igualada-Barcelona.

Jo crec que la columbofília és un esport que va de baixa, perquè tenir coloms suposa un sacrifici i, persones que estiguin disposades

Amb els convoyers de Cureghem Centre en la Solta de Barcelona, 1991.

a sacrificar la llibertat no n'hi ha. És una afecció casolana, d'individus seleccionats. I actualment, hi ha una cultura més baixa de la que es necessita en aquest esport.»

Esperem comptar amb el Sr. Giménez en propers números d'aquesta revista, i així, de mica en mica, conèixer alguns dels seus secrets.

Nandi Salas

«CAMPIONAT DE CATALUNYA 1991» (Resultats provisionals)

NEÒFITS-JUVENILS

1r. Ernesto ANAYA

2n. Pedro MARTÍNEZ GISBERT

COLOMS-JOVES-90

1r. GALDÓN-VILADECANS

2n. XAVIER FREIXAS

FONS

1r. Juan MONTOYA

2n. Lluís FERNÁNDEZ DE RETAMA

GRAN FONS «ADULTS»

1r. Lluís FERNÁNDEZ DE RETAMA

2n. Crispí Tuset

AS-COLOM JOVE-90

1r. Carlos MÁRQUEZ
140221-90

2n. Gabriel ROVIRA
14213-90

AS-COLOM FONS

1r. Josep VILA
18642-89

2n. Gonzalo ASENSIO
269377-88

AS-COLOM GRAN FONS

1r. Crispí Tuset
244881-88

2n. Manuel FABREGAT
236213-88

CAMPIONAT DE CLUBS

1r. C. SANS

2n. C. BAIX LLOBREGAT

3r. C. BETULA

«BARCELONA 1991»

El pasado día 5 de julio se efectuó en la Estación de la Sagrera la célebre SUELTA DE BARCELONA, la más famosa en Europa y en todo el mundo. Las palomas que se clasifican en ella son buscadas y admiradas, las vencedoras dan prestigio para siempre a sus cuidadores. Este año participaron 27.352 palomas de los siguientes países:

Alemania	5.234 p
Inglaterra	110 p
Francia	1.268 p
Luxemburgo	89 p
Holanda	8.163 p
Checoslovaquia y Polonia	555 p
Bélgica	11.933 p

Contamos con la visita de grandes colombófilos nacionales y extranjeros, además de un gran número de aficionados que se levantaron muy temprano para acudir a la cita.

Nada mejor que una reportera de excepción, Martha van Geel, para explicarnos las sensaciones de aquel día.

Una impresión de la suelta de Barcelona 1991

Hace algunos años que tenía ganas de ir a la suelta de un

Algunas sabían lo que iba a pasar.

concurso Nacional o Internacional. Esto es naturalmente muy difícil, sobre todo cuando mando palomas a ese mismo concurso. Tengo la suerte de conocer muchos amigos colombófilos en España, entre ellos el Presidente de la Federación Colombófila Española y tenía la oportunidad de buscar una solución.

Así que viajé este año a Barcelona como era mi deseo. Junto con Frank (el manager de Ponderosa) salimos el miércoles por la mañana hacia Barcelona. En el aeropuerto nos esperó el Sr. Carlos Márquez, presidente de la R.F.C.E. y dentro de algunos meses, también de la F.C.I. Él nos acompañó al hotel. El jueves por la tarde nos

GONZALO ZARAGOZA MANRESA

La nostra casa es dedica a la producció d'ALIMENTS PER A COLOMS, i l'objecte principal és oferir als columbòfils les millors possibilitats d'èxit, posant a la seva disposició una gamma de mixtures especialitzades i adaptades als diferents períodes del calendari columbòfil.

Aquestes mixtures són les següents:

MIXTURA «SPORT», o bé de Concurs o Vol
MIXTURA «MUDA»
MIXTURA «CRIA», MIXTURA «PICHONS»
MIXTURA «DEPURATIVA»

I també podem subministrar els grans separats, com: BLAT DE MORO PLATA, BLAT, ORDI, CARDI, FEVERON, PANIS DAIMIEL, VECES, MELCA, ARRÒS PARTIR, ARRÒS AMB CLOFOLLA, ETC. per a aquells columbòfils que desitgin fer-se les seves pròpies barreges.

I no oblidin que ALIMENTAR BE és aconseguir ÈXITS

GONZALO ZARAGOZA MANRESA

ALIMENTS PER A COLOMS

Apartat de Correus nº 5 - Tel. (965) 31 06 58 (3 línies) - Telex: 66.278
CALLOSA DE SEGURA (ALACANT ESPANYA)

encontramos en la estación para ver el tren con las palomas. Allí llegamos a las 18.00 h. Había ya algunas personas, entre ellos Andre Lietaer, de Bélgica, con algunos amigos, Armand Scheers, de «Bosmolen» alimentación, también estuvo allí con un equipo para grabar una cinta de vídeo. Yo también tenía una cámara de vídeo para mis impresiones particulares y Frank tenía su cámara fotográfica. Primero fui frente al tren y vi que todo estaba perfecto, después fui a saludar a mis amigos de España.

El equipo de los cuidadores había ya cuidado las palomas y todo me pareció perfecto. La temperatura era de 26-27 grados, pero con un poco de viento, por eso era agradable. En el tren había mejor temperatura. Las cestas estaban puestas una sobre otra.

Yo no pude hablar con el convoyeur, él sólo hablaba francés, pero Armand Scheers fue un buen intérprete para mí. Tenían algunas dudas por las condiciones para el próximo día. Se esperaban algunas tormentas por la noche. Pero después de nuevos contactos con la gente de meteorología, dijeron que casi seguro que las condiciones serían buenas.

También la línea por Francia y Bélgica sería perfecta. Después, el convoyeur llamó otra vez al Sr. Debackere en Bélgica, dijo que teníamos que llegar a las 7.00 horas de la mañana para intentar la suelta a las 7.00-8.00.

Hubo una gran asistencia de público.

Después, fuimos juntos con otros amigos, invitados por la Federación Catalana a un restaurante para la cena. Comimos muy bien, cosas típicas españolas y catalanas. Tampoco habían olvidado el vino.

El viernes por la mañana estuvimos a las 7.00 en la estación. Habían ya trabajado mucho. Todas las cestas estaban perfectamente fuera del tren. Había bebederos fuera de las cestas, las palomas pueden beber hasta el último minuto.

Fui a controlar algunas cestas y encontré que las palomas estaban perfectas. Estaban brillantes, la mayoría tranquilas pero pude ver que otras sabían

lo que iba a pasar.

El convoyeur y sus ayudantes estaban aún trabajando, y a las 7.30 el convoyeur fue a llamar a Bélgica para pedir permiso para la suelta. El tiempo en Barcelona era perfecto, algunas nubes y una temperatura agradable, había un poco de viento sur-sureste. Ahora, la gente estaba nerviosa. Muchos colombófilos de España habían llegado con su mujer y sus niños para ver este espectáculo.

A las 8.00 empezaron a quitar los cierres. Después se pidió ayuda a algunos aficionados, y el convoyeur prohibió a las otras personas caminar entre las cestas. El tren salió fuera, dejando un espacio muy ancho. Era una vista maravillosa, todas las cestas antes de la suelta.

A las 8.20, después de la señal del convoyeur, se abrían las cestas super rápido una tras otra. Fue maravilloso ver que las palomas salían tan rápidamente de las cestas, y salían en el aire. En 1.30 minutos todas estuvieron fuera en la dirección de sus palomares. Fue verdaderamente espectacular, impresionante, y es muy difícil explicar mis impresiones. Por eso estoy contenta de haberlo grabado en vídeo.

Después fuimos a la finca del Sr. Carlos Márquez, más o menos 30 km fuera de Barcelona, para esperar allí a las palomas del concurso del derby. El concurso de los amigos del Cureghem Centre. Al principio había 200 pichones, después de unos

André Lietaer mira su reloj: era el momento esperado.

entrenamientos quedaron sólo 70. Estos fueron soltados desde Casas-Ibáñez (407 km). Tenían viento a la pica. El primero llegó a las 14.15 más o menos y a los 15 minutos ya habían 6-7 pichones. Después ya fue muy lento. A las 22.30 habían comprobado el 13º. Las condiciones allí eran muy diferentes, y muy difíciles. Mucho calor, viento y entrar en las montañas hasta una altura de 800 mts.

Para mí estuvo muy bien, que el 2º pichón era de un amigo mío de Lanzarote, Sr. José Tabares, 50% de mi palomar.

A las 17.30 Frank y yo teníamos que partir. Fue un día estupendo, una barbacoa fuera bajo los árboles, y mucha sangría para subir la intimidad. Había más o menos unos 80-100 colombófilos de toda España para espera sus pichones.

Como he dicho, nosotros teníamos que partir para no perder el avión. Yo tenía palomas en el concurso, por eso tenía que estar en mi casa antes de que pudieran llegar. Llegamos a las 22.15 al aeropuerto de Amsterdam.

Durante el vuelo estuve aún un ratito en el cockpit para hablar con los pilotos. El tiempo era perfecto, algunas nubes y casi todo el vuelo claro. Viento del sur-este, eso quería decir que las palomas de la suelta tenían siempre viento de cola. Esperé las palomas hacia las 8 de la mañana, y esa fué la hora de marcar en Holanda. En Bélgica a las 6.45. Yo tuve mi primera a las 11.07, quedando entre las 150 primeras.

Fue una experiencia maravillosa, y espero que tendré en el futuro otra oportunidad para volver a celebrar la suelta de Barcelona. Por último quiero dar las gracias al convoyeur y su equipo por el cuidado perfecto.

Martha van Geel

Martha van Geel en casa de Carlos Márquez.

Una nube de palomas cubrió el cielo.

Producto de la línea Van der Weghen, este año ya llevaba muy buen ritmo:

St. Denis (226 km): 22/240 p.
Brive (644 km): 1.075/18.416 p.
Cahors (751 km): 1.201/8.167 p.
Barcelona intern. (1.044 km):

1er/27.352 p.

Van Roy ha conseguido una de las máximas aspiraciones en el deporte colombófilo. Enhorabuena.

Fotos y texto: Olga Rubio

El vencedor de este año fue «Playboy Barcelona», un viudo del año 88 que pocos días después ya fue vendido a colombófilos japoneses por su propietario, J.L. Van Roy de Renaix (Bélgica). Van Roy marcó a las 6.45 de la mañana del sábado día 6, posiblemente «Playboy Barcelona» durmió muy cerca del palomar.

BONO PARA 2 NÚMEROS DE PIGEON RIT

NOMBRE:

CALLE:

CÓDIGO POSTAL:

CIUDAD:

Dirigir a: **PIGEON RIT**

METROPOOLSTRAAT 28 2900 SCHOTEN - BÉLGICA

Como alimentar las palomas mensajeras

Primera parte:

Época de concursos

Después de haber leído muchos libros y revistas especializadas me ha llamado la atención desde hace tiempo la importancia que tiene alimentar adecuadamente las palomas de acuerdo a las funciones que realizan (concurso, reproducción, muda y reposo). Hoy voy a tratar la época o período de concurso.

Me he dado cuenta que solamente unos cuantos colombófilos, digamos un 20%, alimentan correctamente a las palomas para prepararlas con éxito en las competiciones que se realizan.

Solemos abusar de comidas fuertes y no les damos tiempo ni oportunidad de purificar su sangre y limpiarse de las toxinas (venenos) que se producen una

vez realizado un sobreesfuerzo de regreso al palomar.

Hay que alimentar muy suave al principio de la semana y más fuerte al final de ella para que se repongan y estén en condiciones de coger la forma cada vez que las encestamos.

Para centrar el tema supongamos que las palomas regresan el domingo de la suelta. He preparado el plan a modo de ficha, para poder colgarlo fácilmente en el palomar o cuarto de comida.

Este sistema lo realizan muchos colombófilos belgas y lo consideran adecuado hasta una distancia de 400-500 km, y sirve tanto para el sistema natural como el de viudaje. A partir de mayores distancias hay que «engordar» un poco las palomas para garantizar las reservas necesarias en largos vuelos, añadiendo en los últimos días precedentes al enjaule más maíz, una pizca de linaza y guisantes, así como algunas veces aceite

vegetal mezclado con los granos. Pero este suplemento de comida hay que darlo solamente los cuatro últimos días a la fecha del enjaule, los días anteriores a éstos hay que dar 50% de comida de concurso y 50% de comida depurativa, y los dos primeros días del regreso hay que dar sólo comida depurativa. Este sistema no afecta para nada a las palomas que no han concursado y les será muy beneficioso.

J.J. Jusue

FICHA 1: ÉPOCA DE CONCURSOS

- DOMINGO:** Las palomas son alimentadas con comida depurativa y en el agua de bebida se pone miel o dextrosa.
- LUNES:** Se les da un tratamiento preventivo para posibles enfermedades, se les sigue alimentando con comida depurativa y se les da un baño.
- MARTES:** Se les da un té de hierbas como purgativo y para restablecer la condición óptima.
Se les sigue dando comida depurativa con levadura de cerveza humedecida con limón.
- MIÉRCOLES:** Se les da 50% de comida de concurso y 50% de comida depurativa, mezclado con levadura de cerveza humedecida con limón.
En el agua de bebida se pone un compuesto multivitamínico.
- JUEVES:** Se les da comida de concurso y se sigue dando en el agua un compuesto multivitamínico.
- VIERNES:** Lo mismo que el JUEVES.
- SÁBADO:** Es el día del enjaule y comerán sólo una vez por la mañana unos 20 grs. por paloma de la comida de concurso. En el agua no se le añade nada.

RAZONES PARA UTILIZAR SPARTRIX®

- Plena eficacia contra la tricomoniasis.
- Cómoda administración, un sólo comprimido por vía oral y paloma, en dosis única.
- Seguridad en el empleo. Cada paloma recibe la dosis adecuada para su curación.
- Absolutamente atóxico.

SPARTRIX® COMPRIMIDOS

COMPOSICION por comprimido

Canidazol 10 mg

Se trata de un tricomonida que a dosis única elimina por completo la *Trichomonas columbae*.

INDICACIONES

Tricomoniasis de la paloma.

POSOLOGIA

1 comprimido por paloma.

½ comprimido por pichón.

MODO DE ADMINISTRACION

El comprimido se administra por vía oral.

NORMAS DE EMPLEO

Se recomienda tratar simultáneamente a todas las palomas de un mismo palomar, antes de la distribución del alimento. Limpiarán a fondo los bebederos durante varios días, después de cada tratamiento, al objeto de evitar reinfestaciones mediante el agua de bebida. Se recomienda además repetir el tratamiento cada vez que haya peligro de infección: al principio del periodo de reproducción, durante la primera parte de la incubación, en el momento de la compra, etc.

CONTRAINDICACIONES

Ninguna.

PRESENTACION

Caja con 30 comprimidos. N° de Registro: 231/8.865.

Licencia JANSSEN PHARMACEUTICA - Bélgica

ESTEVE VETERINARIA

**Laboratorios
Dr. ESTEVE. S. A.**

Avia: Virgen de Montserrat, 221 - 08025 Barcelona

Desde esta sección invitamos a todos los colomófilos a plantear sus problemas concretos. Envíen sus cartas sobre consultas o consejos. Gustosamente serán publicadas.

Hora de consulta

A través de los trabajos que sobre el tema de sanidad iré publicando en los números sucesivos de esta revista, no tienen como objetivo sentar cátedra ni dar clases de veterinaria. Honestamente considero que no soy la persona más indicada para ello ni los lectores tampoco. Simplemente todos precisamos y estamos ávidos de esta información que durante un tiempo no llegamos a recibir de una forma clara, ya sea por falta de técnicos del país o por egoísmo propio, hasta cierto punto lógico, puesto que consideramos «nuestro secreto» el no divulgarlos. Seamos realistas, la colombofilia está en decadencia, no evolucionamos, estamos estancados, nos lo demuestra el hecho de que no se obtienen buenos resultados en los fondos, cuando estos llegan ya no quedan palomas en los palomares para afrontarlos con garantía de éxito, en Verona, España ha sido la última de todas las clasificaciones (17 lugar), en según que aspectos no nos entendemos o no nos queremos entender y siempre me pregunto, ¿por qué?, ¿qué pasa? Lo triste es que la mayoría de las veces es por nuestro propio egoísmo y nosotros mismos estamos matando la gallina que en este caso es la paloma. Creo sinceramente que los que llevamos años en la afición somos los que tenemos la obligación de velar para que esta afición que nos legaron nuestros padres, nuestros abuelos, nuestros amigos y que en realidad llevábamos dentro, no desaparezca. El ocultar, por ejemplo temas tan trascendentales como los de la sanidad a la larga nos perjudica a todos. Recordemos cuando surgieron los primeros brotes de la Paramixovirus. Aquella circunstancia nos demostró que estamos condenados a entendernos. Y estén seguros de una cosa, el que tiene madera de campeón no le importa divulgar sus conocimientos porque el

Muguet - cavidad de la garganta.

sentido de la observación, la paciencia, la constancia, el sacrificio y la suerte son aspectos de la persona y de la vida que por mucho que se enseñe pertenecen al individuo que precisamente le diferencia de los demás.

Todos tenemos una misión. Probablemente la mía y por diversas circunstancias no sea la de poder inscribirme en el palmarés de los campeones, no he tenido oportunidad para serlo. Pero sí creo que puedo adoptar mis conocimientos en pro de nuestra colombofilia y hasta cierto punto me creo con la necesidad y obligación de transmitirlos porque la amo. Aunque estos sean simples el solo hecho de que puedan servir para aclarar alguna duda o para ayudar a alguno de los que comienzan, consideraré que mis objetivos estarán cumplidos y me daré por satisfecho. Todos estos trabajos que iré publicando han sido obtenidos de consultas efectuadas a diferentes técnicos especializados, a laboratorios y de revistas técnicas también especializadas.

Mi intención es transmitirlos a nuestros lectores de una forma clara y en el lenguaje que todos entendemos.

J. Lainez M.
L.S.C. veterinaria S.L.

1. LOS TRATAMIENTOS DE LA TRICOMONIASIS

La tricomoniasis es una infestación parasitaria imposible de erradicarla en su totalidad. No obstante existen medios muy eficaces que aplicados de forma correcta y metódica se la puede controlar sin que se manifieste de una manera virulenta que es cuando complica la vida en el palomar, pudiendo echar a rodar la temporada de reproducción y deportiva. Yo definiría a la tricomoniasis como la llave que abre la puerta a muchas otras enfermedades. La mayoría del bajo rendimiento de algunos palomares tienen sus causas de origen en infestaciones de tricomoniasis mal controladas y que posteriormente han dado entrada a otro tipo de infecciones

las cuales se han afincado en el palomar de una forma crónica acarreando verdaderos problemas difíciles de solucionar.

En primer lugar es **INDISPENSABLE** una **HIGIENE RADICAL** en los bebederos, en los comederos y en los recipientes del grit, tanto en el palomar como en **LAS CESTAS DE ENJAULE, FUENTE INAGOTABLE DE INFESTACIONES Y DE INFECCIONES. PARA CONTROLAR LA HIGIENE DEL MATERIAL DE LAS SUELTAS NO ES SUFICIENTE CON CAMBIAR SOLAMENTE LA VIRUTA O EL MATERIAL ABSORBENTE, ES NECESARIA UNA DESINFECCIÓN DE LAS JAULAS, SOBRE TODO DE LAS ESTERILLAS, Y DE LOS BEBEDEROS.**

En segundo lugar el **CONTROL** mediante **FARMACOTERAPIA**. Todos los medicamentos son buenos si se emplean en el momento preciso, de la forma correcta y para el fin indicado. De ahí la necesidad del **ASESORAMIENTO DEL VETERINARIO (*)**. La cosa se complica cuando actuamos sin saber. Lo malo es que esto sucede muy a menudo y cuando precisamos de una solución ya no hay remedio. El problema más delicado surge en los tratamientos que se efectúan durante la temporada de concursos porque no se sabe con certeza o con aproximación hasta que punto puede afectar dicho tratamiento en el rendimiento de los concursos inmediatos. Es aquí donde se debe actuar con mucha cautela y con mucho conocimiento de causa. Ante un eminente bajón de rendimiento del palomar y si sospechamos que la causa pueda ser una infestación de tricomoniasis, lo más adecuado y acertado es hacer un análisis para diagnosticar la parasitación (*). Estos tipos de análisis no son complicados de efectuar puesto que sólo hace falta llevar a las palomas más sospechosas al centro de diagnosis donde se les extrae una muestra de saliva y esta es observada en el microscopio para detectar el parásito. Por otra parte surge el planteamiento de hacer un tratamiento preventivo por si acaso, aunque el palomar no

baje de rendimiento. Como he mencionado anteriormente esta es otra duda porque muchas veces no se sabe con certeza como hacerlo, o qué producto emplear con objeto de no provocar una caída de la forma en el palomar. Finalmente, sea cual sea el caso, nos preguntamos qué tratamiento es mejor, si individual o colectivo y qué producto vamos a emplear, porque en la publicidad y en los prospectos todos los productos y procedimientos son los mejores y tal como he mencionado al principio los medicamentos son buenos cuando se emplean de la forma correcta y en el momento indicado.

CUANDO TRATAR

INDIVIDUALMENTE: En palomares con reducido número de palomas. - Cuando tratamos sólo a las parejas que están incubando. - Al destetar a los pichones. - Cuando entramos alguna paloma nueva en el palomar. - Y en los tratamientos preventivos al regreso de los concursos. En las sueltas de varios días de enjaule, el riesgo de infestación es muy alto. Es por esto que lo recomendable es tratar individualmente en dosis preventiva a cada paloma cuando regresan. Lo normal y al tratarse de una suelta de varios días de encesta es que se trate de una larga distancia, lo lógico es que esta paloma repose un cierto tiempo antes de inscribirla en la próxima suelta (15 días como mínimo) por lo que al hacer el tratamiento al regreso del concurso el riesgo de posible bajada de rendimiento por suministro del fármaco es prácticamente nulo. Es recomendable para estos casos el tratar con Cardinazol 10 mg. (SPARTRIX). Se trata del antitrichoma más efectivo suministrado en una sola vez, es de los más tolerados para las palomas y su efectividad de reinfestación se mantiene durante 15 días. Que en un palomar con buena higiene es más que suficiente para controlar al parásito sin riesgo de consecuencias en el rendimiento deportivo. **VENTAJAS:** Dosis adecuada para cada paloma. - Seguridad de tratamiento en cada individuo del

palomar. - Podemos tratar solamente a las palomas que nos interesa. - No hay riesgo de sobredosificación o de deficiencia. **INCONVENIENTES:** Dificultad de manejo cuando se han de tratar muchas palomas.

CUANDO HACER TRATAMIENTO COLECTIVO:

Sobre todo en palomares con un elevado número de palomas y que precise hacer un tratamiento general tanto preventivo como curativo.

VENTAJAS: Pueden tratarse muchas palomas a la vez. - Fácil de administrar.

INCONVENIENTES: Algunos productos tienen mal sabor lo que a veces provoca que las palomas beban menos. - La cantidad que beben es variable puesto que depende de si hace calor, frío, si han ingerido sal, o las semillas que han comido les producen más sed, si están criando, etc. Lo que por estos motivos puede provocar sobredosificación o niveles bajos de medicamento para un correcto tratamiento. - Mala interpretación de las dosificaciones en el momento de disolverlas en el agua, problema muy corriente a la hora de suministrar toda clase de medicamentos en el agua. - No hay seguridad de que todas las palomas hayan bebido igual cantidad de agua tratada.

PRODUCTOS MÁS COMUNES PARA EL TRATAMIENTO DE LAS TRICHOMONAS EN LAS PALOMAS:

La legislación española prohíbe la comercialización y la manipulación de productos farmacológicos que no estén registrados en el Registro Oficial de Ganadería, por esto debo limitarme a mencionar los productos que tenemos registrados en nuestro país y que por supuesto cubren perfectamente las necesidades que se precisan para controlar y tratar las infestaciones de tricomoniasis.

De todas maneras y dado el movimiento de demanda que en el mercado se detecta existen reacciones favorables por parte de algunos laboratorios en registrar nuevos productos sobre

todo destinados a animales de compañía ya que básicamente el problema de este sector es el de presentar productos con las concentraciones y envases adecuados para los animales menores.

Actualmente para el tratamiento de la tricomoniasis se emplean los productos derivados de la familia de los

NITROIMIDAZOLES.

Los más usuales son:

METRONIDAZOL y DIMETRIDAZOL.

Excelente actividad terapéutica pero son demasiado tóxicos. Téngase en cuenta que en sobredosificaciones o en tratamientos prolongados pueden producir esterilidad, puestas retardadas, huevos claros, etc. Síntomas nerviosos como temblores, parálisis, etc. PERÍODO DE PROTECCIÓN: 30 DÍAS.

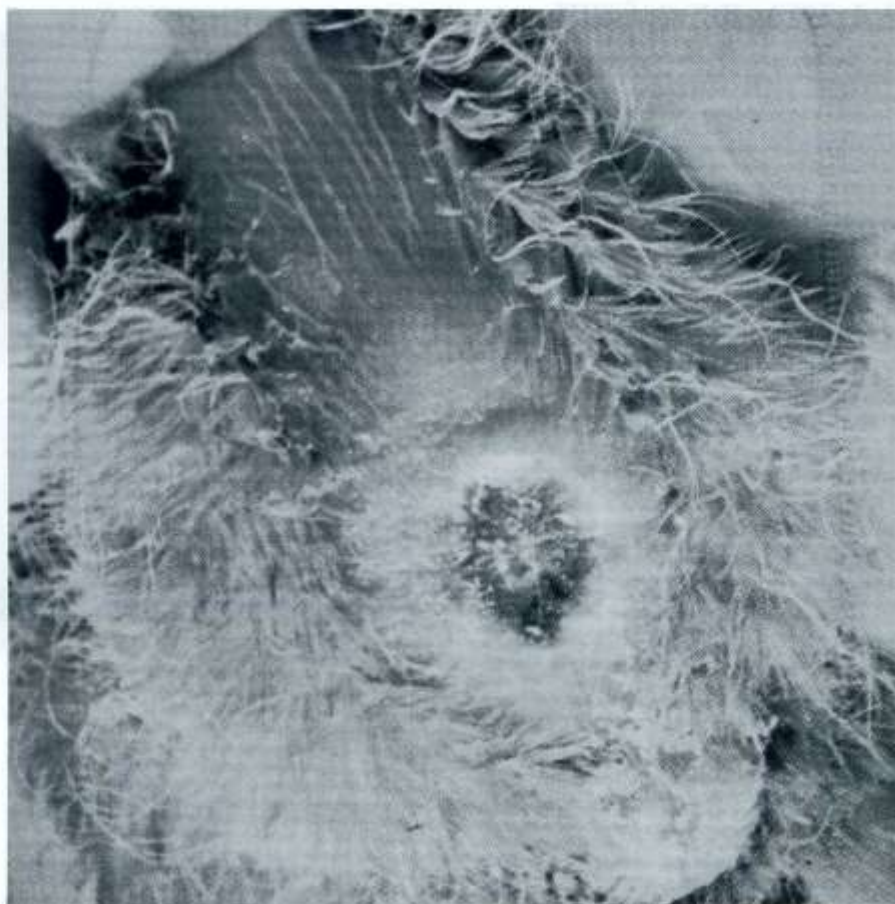
RONIDAZOL.

Muy buena actividad terapéutica, bien tolerado a dosis adecuadas, ideal para tratamientos colectivos. En sobredosificaciones y en tratamientos prolongados pueden surgir síntomas nerviosos. PERÍODO DE PROTECCIÓN: 25 DÍAS.

CARDIAZOL.

Muy bien tolerado, que suministrado en comprimidos es adecuado para el tratamiento de control durante los concursos. PERÍODO DE PROTECCIÓN: 15 DÍAS.

RECOMENDACIONES: Si no es por prescripción del veterinario no son recomendables los tratamientos múltiples, como por ejemplo tratamiento de tricomoniasis, vermes y coccidiosis todo en una sola toma. Es como si, y permítanme la expresión, les suministrásemos un «porro» a un deportista. Además el palomar que tenga problemas de tricomoniasis, de vermes, de coccidiosis, etc. todo a la vez, vale más que se retire. Durante el tratamiento de la tricomoniasis no emplear junto con antibióticos. Hay algunas cepas de trichomonas que ciertos antibióticos las estimulan y por

Omblico inflamado, dilatado por una infección de tricomoniasis.

otra parte la asociación de los dos fármacos tiene como consecuencia la disminución de la actividad del tratamiento. Por esto es recomendable que cuando surjan problemas se acuda al veterinario. Es recomendable que después de un tratamiento contra la tricomoniasis se complemente con un tratamiento polivitamínico o algún tónico.

(*) Nuestro gran problema es la falta de veterinarios especialistas en palomas. Se ha efectuado alguna gestión con alguna empresa extranjera para que colaborasen con veterinarios de nuestra región y que estos se especialicen en palomas. Persistiremos en nuestro empeño para que esto sea una realidad.

BRITISH BARCELONA CLUB

El pasado día 21 de junio tuvo lugar en Palamós (Girona) la célebre Suelta de Palamós organizada por el British Barcelona Club. Se efectuó la suelta de 500 palomas a las 8 de la mañana, el tiempo era bueno y las palomas pronto se orientaron hacia el Norte. Según los convoyeros ingleses, atraviesan los Pirineos más o menos por Andorra, lo que significa que suben altitudes de casi 3.000 mts.

El British Barcelona Club cuenta con unos 700 miembros, este año su programa de carreras de larga distancia ha consistido en Nantes (25 mayo), Palamós (21 junio) y Rennes para yearlings (14 septiembre).

El año próximo esta suelta tendrá lugar desde Barcelona, aprovechando los acontecimientos Olímpicos, su nombre será THE BARCELONA OLIMPIC RACE.

Si bien no posee la espectacularidad de la suelta organizada por Cureghem Centre (los británicos vienen con una furgoneta y un remolque como muestra la foto), esta carrera se puede catalogar como de las más duras ya que requiere sobrevolar los Pirineos y después cruzar el Canal de la Mancha, con vientos casi siempre en contra.

LA VIA DE L'ÈXIT: Carlos Márquez

Texto: Olga Rubio.
Foto: Fernando Salas.

Com a columbòfil estic donat d'alta des de l'any 1954, i el primer colom que vaig tenir va ésser l'any 53. Jo vaig començar a viatjar amb un colom, tenia una gàbia amb un colom i el posava a cada concurs, no feia cap gran premi, però anava marcant-lo i aquell colom precisament va viure vint anys, li dèiem el campió, el meu pare i jo.

El meu pare havia tingut coloms a Canàries, era canari, però el que em va introduir més va ésser el meu oncle, que vivia a Sarrià i tenia un colomar, jo anava a veure els coloms i quan vaig tenir tretze anys em va regalar aquest colom i amb aquest colom vaig començar.

Vaig accedir a la Presidència de la Federació l'any 84, per 58 vots a 2, sinó recordo malament, és clar, l'altre candidat també votava.

Així comença aquesta entrevista al Sr. Márquez, que esdevingué tertúlia. Si en Márquez ha arribat a la co-presidència de la Federació Columbòfila Internacional no és casualitat, és fruit de molt treball, a vegades incomprens, i d'una extraordinària capacitat d'estar en tot i de «tallar el bacallà».

En aquestes línies, podem veure una mica de tot això.

• Quins objectius es va proposar l'any 84?

—En aquells moments el més important que hi havia és que la columbofilia espanyola estava dividida, perquè procedia d'una situació que manava un president militar possat allí per l'exèrcit, i després va haver-hi un civil, però aquest civil va ser posat també, pels diguem, els de la «vieja guardia», això provocà que a cada regió hi haguessin baralles, per uns partidaris del sistema antic i els partidaris del sistema modern, aleshores a mí se'm va elegir perquè no era dels antics ni dels moderns, jo era columbòfil només, no havia estat mai en cap càrrec de cap federació ni res. El primer objectiu va ésser acabar amb les baralles, per això vàrem fer d'entrada uns estatuts nous, per

exemple una de les primeres mesures que es van prendre va ser que la persona que no viatjava coloms, no podia tenir cap càrrec a la societat ni a cap federació, i amb això vàrem eliminar un grapat de gent que tenia coloms només per incordiar, o no tenia ni tan sols coloms i feia de president d'una societat, això no pot ser en columbofilia.

I després, crear els campionats nacionals, que els que hi havia eren completament il·lògics i aquests campionats d'Espanya, a empentes i rodolons han anat funcionant i tothom està content. Sobre tot s'ha aconseguit la pau a tot arreu.

• ¿Com és possible que Espanya pugui arribar a la presidència de la Federació Internacional?

—(Riu i bastant). No hi ha res impossible a aquest món. Potser és una mica el que va passar aquí, la Federació Internacional està portada pels mateixos de fa trenta anys, la majoria són gent molt gran, que tenen coloms però que no són pas columbòfils de primera línia. La gent no és que busqui un canvi, però si que està a l'espera d'un canvi, llavors es va aprofitar aquesta oportunitat i contra tot pronòstic es va sortir endavant, sobre tot amb el suport de països com el nostre, mitjans i petits, i és clar, a la vida sempre n'hi ha més de petits que no de grans.

• Llavors vostè va tenir el suport de la gent que volia canvis.

—Sí, sí, és clar. Fins i tot dels mateixos belgues, el que passa és que els belgues es van veure en la necessitat de donar suport al seu candidat, però realment no era el candidat ideal per a ells. Nosaltres vàrem tenir un suport molt important de Portugal, Rumania, la banda de Mèxic, Cuba, tot això va portar els vots d'Austràlia, Sud-àfrica, Estats Units, Iugoslàvia, Bulgària, Malta, Itàlia... Tots aquests sumats van fer força, i realment tothom va quedar molt content perquè no va perdre ningú i ara estem a l'espera de fer uns canvis profunds dins de la Internacional, a veure si es podran fer.

• ¿Quins són aquests canvis que es volen dur a terme?

—A nivell internacional, el més important de tot és fer una categoria olímpica Sport, perquè

l'Standard té uns límits, que tots sabem quins són, hi ha uns països que per la seva geografia i el seu clima sempre tindran un avantatge sobre uns altres que són més càlids o més muntanyosos; i el que la gent vol realment és portar a l'Olimpíada els coloms Sport i veure els Cracks, els coloms que realment han guanyat els premis i han sigut en realitat els millors coloms de cada país. Llavors hi ha dues propostes sobre la taula, una feta pel Sr. De Paduwa, i l'altra presentada per mi que ara s'estan discutint. L'abril passat es va discutir, jo vaig demanar ajornar-ho a l'octubre, tothom hi va estar d'acord, el que em dona la impressió que estan d'acord amb la meua proposta, jo crec que guanyarem nosaltres.

Nosaltres ens basem en quatre categories diferents:

velocitat, mig fons, fons i gran fons. Llavors hi ha columbòfil que es pot especialitzar en algunes soltes per treure un resultat olímpic. La meua idea és que accedeixin, a poder ser classificat en una final olímpica, encara que el seu colom no representi el país. Per exemple, categoria fons, el colom ha d'haver-se classificat 8 vegades en dos anys en concursos de fons dintre del 20%, això dona un coeficient. Espanya podrà portar un equip de fons o mig fons. Naturalment, si nosaltres decidim enviar cinc coloms, doncs només n'hi aniran cinc, però potser coloms que hauran fet vuit fons n'hi haura 10 o 20 a tota Espanya. Llavors, la nostra idea és a més a més de fer la Olimpíada amb els que guanyen, fer després com a Federació Internacional un Ranking Mundial, on el columbòfil podrà dir que el seu colom és el 432è. colom de fons del món, amb un diploma, encara que no hi hagi anat.

I la categoria de gran fons són sis grans fons en dos anys, això per a nosaltres és molt difícil, perquè hi ha països que anualment tenen 10 o 12 concursos de gran fons i nosaltres només en tenim 2 o 3. Però això serà per a països grans que tenen la sort de fer grans distàncies perquè la seva geografia els ho permet i nosaltres ens hem de conformar amb el que podem fer, amb el mig fons podem fer 10 mitjos fons en dos anys, mínim 3.000 km, el fons són 8 fons, mínim 4.000 km i el gran fons són 6,

El Palomar de Sant Feliu de Codines.

mínim 5.000 km, i la velocitat són 10 soltes, mínim 1.000 km, vol dir que està a l'abast de tothom.

• Quins són els problemes que hi ha ara a la columbofilia internacional?

—Problemes de fons no n'hi ha cap, perquè el seu principal lema és la fraternitat i l'amistat entre tots els països.

Només aconseguir això de la categoria sport i el segon problema és qüestió de solidaritat, tenim uns països que se'ls ha de donar una mà, sobretot els països de l'Est. Una de les meves idees és formar un comitè de solidaritat internacional, format per 3 o 4 persones que es dediquin a solucionar els problemes reals. Per exemple, a Cuba no podem anellar coloms perquè l'Estat no té divises per comprar anelles. Aquest any Cuba no anella coloms, y la F.I. no té l'obligació de solucionar-ho, però és un problema de solidaritat columbòfila mundial. Per exemple a Bulgària només hi ha un rellotge en tot el país. Es podrien fer accions destinades a pal·liar aquests problemes. També es troben que quan surten de casa seva no tenen divises, no poden pagar els hotels, això sempre s'ha solucionat d'una manera filantròpica, però no ha de ser així, sinó a través d'un comitè que digui si realment se'ls ha de pagar l'hotel, que ja estigui previst. I incorporar l'àrea

sud-americana, que perquè no hi ha la categoria Sport Olímpica no vol estar a la F.I.

Precisament el mes de gener a Aveiro (Portugal), farem la primera competició iberoamericana i vindrà Brasil, Cuba, Mèxic, Veneçuela, i Argentina, a part d'Itàlia, Espanya i Portugal i volem remenar que la nostra columbofilia es mogui dins de la nostra àrea.

• Això vol dir que Espanya té un prestigi creat.

—Sí, sí, naturalment, Espanya està de moda i és veritat, perquè fins i tot jo sempre havia vist a les subhastes que els coloms espanyols no es pagaven i a Verona els van pagar igual que els holandesos o els belgues. L'any passat tots els que van venir a la solta de Barcelona, de l'estranger i d'ací d'Espanya han enviat 4 o 5 coloms cada un i aquests coloms competiran el dia de la solta de Barcelona des de 400 km, farem un dinar i els esperarem. Tots els que arribin se subhastaran i amb això es donaran premis. S'està creant molt ambient, potser per a l'any que vé no hi cabrem, s'estan fent colomars nous per a aquest concurs.

I els que vinguin l'altre any poden portar coloms, els que no vinguin, no.

• ¿Compta vostè amb un equip de persones capacitat per tirar tot això endavant?

—Pel que fa al tema esportiu,

Espanya és un dels països més preparats tècnicament del món, encara que no ho sembli. També compto amb Portugal que té una organització impecable. Quant al comitè de solidaritat, s'ha de fer amb gent de diversos països, però hi ha gent que vol treballar.

• Vostè que ha vist tants columbòfils a tot arreu, ¿què opina del columbòfil espanyol? —Aquí només tenim un problema, que tenim tots massa coloms. És conseqüència de que la temporada nostra és molt curta, perdem molts coloms molt de pressa i hem de fer molts coloms. Començem massa d'hora. De seguida els hem de portar tots a Puzol per poder-los entrenar, i no tenim 5 Puzols per anar. No podem dosificar i portar 10 aquí i 5 allà, sinó que els hem de portar perquè de seguida estem al mig fons i després al fons, els plans de viatge no els tenim ben fets. Ara de coloms en tenim de tan bons com a tot arreu, i això s'ha demostrat aquests últims anys, en grans fons i seguretat que es marca igual que a Holanda, Bèlgica o la resta del món.

Quan anem amb coloms seleccionats, ara! si anem per llençar coloms, no. Perquè es dona el cas que per aprofitar la gàbia s'envien coloms per perdre'ls. Això enlloc més existeix, perquè allà es paga per cada colom i és evident que no hi ha ningú que pagui per perdre un colom. Això es el que hem de solucionar aquí.

• Es confia molt en la compra de coloms belgues, ¿no seria millor treballar amb els coloms del país?

—De coloms bons n'hi ha aquí igual que a Bèlgica, però allà hi ha un mercat de compra-venda, igual que a Holanda i Anglaterra i això et dona opció a triar la compra. Aquí gent que es dediqui a vendre coloms, pràcticament no n'hi ha cap, o n'hi ha pocs i no pots triar massa. A la gent també li agrada tenir com el que té una col·lecció de segells o de quadres, i dir mira aquest és un Delbar, aquell un belga, aquest un holandès.

Però en realitat, quan un columbòfil va a fora i compra un colom bo i paga uns diners, el primer que fa quan arriba a casa es emparellar-lo amb el millor

Montserrat Solé i Artés
Avgda. Abat Marcet, 201
Tel. 780 05 24
08225 TERRASSA (Barcelona)

Articles Columbòfils per a Espanya

**VERSELE - LAGA
HASPELAGH
ANDRE LIETAER
ROGER VEREECHE
VANBRUAENE**

DISTRIBUIDORES EN ESPAÑA:

- Borràs Fenollosa (productos Fabri)
C/ San José, 35 — 12589 Calig (Castellón) — Tel. (964) 49 20 12
- Columba - Can (Valencia)
Tel. (96) 380 91 81
- Sr. Enríquez
C/ Zamora, 33, 6º, izq. — 36203 Vigo — Tel. (986) 41 21 09
- Canarias. Compañía Canaria de Cereales, S.A.
C/ Los Martínez de Escobar, 31 — Las Palmas (Gran Canaria) — Tel. (928) 26 42 10
- Graneros de Tenerife, S.A.
Urbanización el Mayorazgo — Carretera Hoya Fría, 10 — Apdo. Correos 21 — Santa Cruz de Tenerife — Tel. (922) 21 50 22

VERSELE - LAGA S.A.
KAPELLESTRAAT, 70
9800 DEINZE (BÉLGICA)
TEL. 07 32 91 86 48 11
FAX. 07 32 91 86 85 13

STEVEN HEBBRECHT
GEN. MOSCARDÓ GUZMÁN, 67, 2º D
19004 GUADALAJARA
TEL. 922 21 85 22

colom que té. És clar, té moltes possibilitats que surti un colom acceptable, però, perquè és bo?, per el que ha comprat o per el que ja tenia bo a casa?
En el fons els coloms només tenen un secret que és la salut i les instal·lacions, que hi hagi pocs coloms en el colomar.

• Pensa que es pot arribar a Espanya a tenir un interès en les exposicions?
—En la categoria Sport, sí. En les categories Standard és molt difícil. Però jo crec que si la categoria Sport té èxit, això arrossegirà que la categoria Standard també el tingui.

• ¿Quin és el columbòfil que més admira?
—El Norbert Norman, sens dubte.

• Tenir tants coloms, ¿no li fa

perdre el contacte i el control d'ells?

—Hi ha molts coloms però estan dividits en molts colomars. A més, com que jo crec en el colom més que en la teoria, crio molts coloms per seleccionar el colom bo, això em fa tenir una gran reproducció. També a causa del càrrec que ocupo cada any d'aquí surten 200 o 300 coloms d'obsequi i això m'obliga a tenir 50 o 100 parelles més de reproducció. I com que m'agrada molt investigar i quasi mai faig la mateixa parella seguida, he de criar molt per veure que surt. Però no hi ha tants coloms com sembla.

• En qui té més confiança, ¿en el mascle o en la femella?
—Per viatjar fins a 700 km, en el mascle, per més amunt, en la femella.

• ¿Quin és el colom que li ha donat més satisfaccions?
—El Micky Mouse, sens dubte. Mai més en sortirà un com aquest.

• Quant a la reproducció, ¿és veritat que el que és bo acaba donant sempre bo?
—Un dia o altre, sí. El que és segur és que de molt bo, pot sortir bo, de dolent, no en sortirà res.
Pot passar que d'una gran parella sortin néts o nebots que vagin millor que els fills directes. Però sens dubte, d'una parella bona es pot fer un colomar. És clar que un colomar no es fa en dos anys ni en tres. Per exemple, el Micky Mouse va deixar de viatjar l'any passat, per saber el resultat a la reproducció no el sabrem fins d'aquí 3 o 4 anys. Per això vull fabricar molt, per anar més ràpid.

• ¿En què es basa per formar una parella per a la reproducció?
—En la intuïció només.

• ¿Com es fa un colom per a llarga distància?
—El més important és la salut. I per a mi la forma infalible de fer un premi capdavanter de 1.000 km és una femella de dos anys que no hagi estat mai aparellada fins 1 mes abans del concurs. El primer any fins a 700, molt volada. I el segon any, tornar a fer 200, 300, llavors donar mascle i niu, amb ous fer 500 km i amb colom de 3-4 dies, 1.000 km, això no falla. Són dos anys per un concurs.

• ¿Encara que no hagi sigut de les primeres en el primer any?
—És igual. Si el primer any al palito ha fet 500 i 700 i ha vingut normal, ho pot fer. Fa dos anys que ho he fet i no ha fallat. En els dos anys he preparat 5 femelles d'aquesta manera i les cinc han estat classificades.

• Vostè practica la selecció a mà?
—No, només la gàbia. A més, jo crec que la selecció s'hauria de fer després de la muda. Jo veig que un colom de 6-7 mesos és un colom, a l'any n'és un altre i als dos anys un altre. Per tant, el desenvolupament del colom, qui el sap? Aquest any ho varem provar això. Varem dir, els 40 millors mascles joves els ficarem en aquest colomar i els 40 pitjors en l'altre i al final de la temporada hem vist que dels 40 millors n'han quedat 10 i dels altres n'han quedat 20.

• ¿Què és el que li agrada més d'un colom?
—Sobretot, la ventilació de l'ala i la musculatura del pit i del braç.

• ¿Com sap quan un colom està en plena forma?
—Li noto en la forma que vola i que es belluga i sobretot pel color que té el plumatge. És el color més net, li destaquen els colors. Si no està en forma, se li nota en el plumatge. Si té això ho té tot bé.

• ¿Fins a quina distància aconsella volar als yearlings?
—Si es bo i comença a venir davant, no passar-lo de 400 km. I si és un colom mitjà fins a 500. Jo crec que l'any de prova són els dos anys i la revelació els tres anys. Per als yearlings és millor moltes soltes i curtes.

• Tenim un colom viatjat de 2-3 anys, ¿quantes soltes li fa en un any per obtenir el màxim de rendiment en els concursos?
—Cada quinze dies, fins a fons. Per a gran fons cada tres setmanes.

• ¿Els dona medicació després de cada solta?
—No.

• ¿És partidari de donar medicaments?
—No, el que fem és 2-3 dies anti-tricomonos dues vegades. Quan paren de 400 per anar a 500 i per anar a 700 o 800. Però molt controlat. Si no cal, no en dono. Si el colom gran reposa 2-3 setmanes crea prou anticossos per combatre la coccidiosi i la tricomoniasi. El repòs l'estabilitza.

• Colomars oberts o tancats?
—Oberts, totalment. I a l'hivern, també.

• És partidari de donar vitamines?
—En dono algunes, però no és bo acostumar els coloms a vitamines. No dono ni algues, ni sal, ni verdures, ni olis d'all, ni llevat de cervesa. Això no fa res. Com a molt el dia de concurs dono aigua amb llimona i glucosa.

• ¿Vostè creu que aquest esport té alicients per a la gent jove?
—No, avui en dia no té alicients. Anys enrera hi havia molta més gent i es feien més coses. Avui un nano que va a una societat que hi ha 8 socis, ja m'explicaràs que fa allà sol, no hi ha alicient.

• ¿I a nivell de Federació no s'ha plantejat fer una divulgació a nivell d'escoles, mass media...?
—Es igual, facis el que facis no servirà per a res. Mentre existeixin aquestes societats de 7 i 8 socis no es farà mai res. Si nosaltres aquí al Vallès com hem proposat féssim una sola societat amb 60-70 persones doncs llavors normalment hi hauria 10 o 15 nanos joves, si hi ha un local i hi ha un ping-pong o un futbolí o alguna cosa, això crea que els nanos tinguin ganes d'anar a la columbòfila. Ara és a l'inrevés, la canalla no vol sentir ni parlar d'anar a la columbòfila. Avui no hi ha res, i cada dia n'hi haurà menys perquè som pocs i

dividits, aquí a Catalunya només hauria d'haver-hi 3 o 4 de societats. Una a Barcelona, una al Vallès, una al Maresme i com a molt, una per la banda de Gavà, Sant Boi, etc. i prou.

Però el que passa és que els egoïsmes i la idiosincràsia, sobretot els egoïsmes i les capelletes de molts, fan això impossible. Són formes de pensar egoïstes completament que volen estar a casa seva i manar ells, ser el rei; i el moment que t'ajuntes 3 o 4 ja deixes d'ésser el rei. És clar que aquest egoïsmes personal és el que fa que la columbòfila no prosperi a Espanya, cosa que a Canàries no existeix ni molt menys, ni a Portugal.

La veritat de no ajuntar-se és que cadascú vol ésser el rei a casa seva i res més, i no pels coloms, sinó per una cosa personal. Es pensen que així fan un bé a la columbòfila, el que es fan és un bé per a ells, a la columbòfila l'estan ensorrant.

Ara mateix Portugal fa uns curssets d'estiu que ha invitat a 4 espanyols tot pagat, veurem qui es preocuparà de divulgar i trobar aquests quatre nanos per enviar-los a Portugal. Quatre nois fills de columbòfils que siguin afeccionats. El problema és que això toparà amb la falta de divulgació i els interessos personals.

La joventut aquí només prendrà interès quan hi hagi societats grans.

Si no hi hagués el Club Columbòfil Català o la Federació que organitza els campionats de Catalunya aquí ja podríem plegar, per anar a viatjar amb quinze persones no val la pena.

• ¿Quin és el premi que li ha fet més il·lusió obtenir?

—Va ésser quedar campió de la meua societat quan tenia 18 anys i després la Copa del Rey i el Campionat d'Espanya que he guanyat l'any passat. També quan vaig tornar a començar fa 11 anys vaig quedar campió de la meua societat, i també em va fer molta il·lusió.

• Quina és la seva meta actual?
—Estar a la Federació Internacional, que quedin unes bones bases en la forma de competir.

Li desitgem tot l'èxit.

HISTÒRIA DE LA COLUMBOFÍLIA

Breu història dels colomars a l'Edat Mitjana.

Durant l'Edat Mitjana la cria de coloms era un privilegi que molt poca gent podia gaudir i tenir un colomar era un distintiu que diferenciava els nobles dels plebeus i només es podien trobar a les grans terres senyorials o a les comunitats religioses. Aquest privilegi era anomenat «Dret de

Colomar corresponent al segon tipus —de torre o fuga— del castell de Villavieja (Vall de la Loire, França); aquesta torre-colomar és del s. XVI i té una cabuda de 1.500 ninxols.

colomar» i cada parella de coloms que el senyor o l'abat tenia dins el seu colomar equivalia a les hectàrees de terra que tenia.

Aquestes prerrogatives desaparegueren el 4 d'agost de 1789 amb l'abolició dels drets i prerrogatives de la noblesa: servitud, dret de gabelles, drets de caça, de coniller i de colomar.

Segons Violet-le-Duc en el **Diccionari de l'arquitectura de l'Edat Mitjana**, els colomars medievals eren de dues classes: de peu o pilars i de torre o fuga. Els primers estaven situats als termes de les terres senyorials, estaven construïts sobre pilars ocupant els coloms la part alta mentre que la baixa era emprada com a galliner estable.

Pel que fa a la segona classe —de torre o fuga—, eren de forma cilíndrica amb sostre cònic; a la part alta hi havia finestres per tal de facilitar la entrada i sortida dels coloms; a l'interior del colomar les seves parets eren plenes de ninxols i per netejar-los o per tal de facilitar l'observació d'un colom s'utilitzava una escala vertical que girava al voltant d'un eix central. Aquest segon colomar fou concedit als gentilhomes i normalment estaven situats al costat dels edificis habitables. Posteriorment, i fins a l'abolició del colomar apareix una tercera classe: el colomar de quatre pilars: són colomars de fusta i estaven adosats a les granges; aquest tercer tipus podia pertànyer al masover per especial concessió del senyor.

A Espanya podem apreciar el

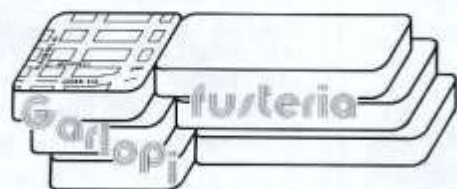

Interior del mateix colomar. Cal apreciar l'escala de fusta.

colomar d'Arcediano (Ciudad Real); també existeix una torre d'aquestes característiques al voltant de Guadalajara.

Uns dels més anomenats dins l'àmbit europeu és el de Creteil, a París (S. XVI) o el de Neslé (S. XVI).

Anna Spà Peradejordi

ESPECIALITZATS EN DISSENY
I REALITZACIÓ DE MOBLES A MIDA

BORRELL, 46 INTERIOR - TEL. 725 39 72 - 08202 SABADELL

ANÚNCIESE AQUÍ

Este espacio sólo cuesta
3.000 ptas. por número.

Si tiene cuadro reproductor, artículos,
piensos u otro negocio: llegará a más clientes.

Primer museo colomófilo internacional

En la Garde Freinet, a 20 km de Saint Tropez, en el sur de Francia, se fundó el 25 de noviembre de 1989 el primer Museo Colomófilo Internacional. Después de la inauguración, durante un año fue visitado por más de 7.500 personas. Las reflexiones escritas en el Libro de Oro del museo, son un ejemplo del entusiasmo que ha suscitado en la mayoría del público. Si usted está o pasa un día por la región del sur de Francia, no deje de visitarlo. Al lado del Museo, está situada la estación de cría de palomas del «Mouron Rouge», lo que proporciona una visita didáctica y al mismo tiempo una excursión agradable y entretenida. El Museo nos presenta la historia de la paloma mensajera y de numerosos objetos utilizados por los aficionados colomófilos desde su iniciación hasta nuestros días. En la biblioteca usted puede consultar un millar de libros y revistas. En todo el Museo no se reflejan objetos representativos de la afición colomófila española; solamente hay una pequeña maqueta a escala de un palomar catalán construido en las primeras décadas de nuestro siglo. Por lo que desde aquí aprovechamos para instar a todos nuestros amigos colomófilos de la

península e islas, para que se movilicen con el fin de buscar o localizar algunas cosas de procedencia española que encuentran emplazamiento en el primer Museo Colomófilo Internacional. Si es así, ruego se pongan en contacto con la Federación Colomófila Catalana, teléfono: 455 24 52 o con Emilio Pardo, teléfono: 387 56 12. Responsable del museo: Frans de Scheemaecker.

Emilio Pardo

GRAN SUBASTA

el día 1 de noviembre
a las 6.30 de la tarde
en el

LOCAL DE LA FEDERACION
C/. Torre Vélez

65 palomas Holandesas
de los prestigiosos palomares

20 de MARTHA VAN GEEL
(descendientes del Dolle, Vlekje, Lange, Barcelona-83, provenientes del granfondista Jan Aarden).

45 de HANS EIJKAMP
AND SONS (LA PONDEROSA)

La oportunidad de adquirir
las mejores líneas europeas
para competición.

Hans Eijerkamp and sons (la Ponderosa)

40 palomas de este prestigioso palomar serán subastadas el próximo día 1 de noviembre en Barcelona. La Ponderosa es uno de los palomares más importantes de Holanda, pero no sólo por la calidad de las palomas que vende, sino por la alta regularidad en las clasificaciones a nivel nacional. Desde hace varios años, Hans Eijerkamp, junto con sus hijos, potencia no sólo sus propios campeones, sino que adquiere las mejores palomas de sus competidores. Por ello su cuadro reproductor es de altísima calidad, y los pichones son solicitados desde todo el mundo.

Como muestra de su buen nivel competitivo, en el Marathon 90 quedó 2º Nacional en St. Vincent (1.094 km), 4º Nacional en Dax (1.078 km), y 2º Nacional en Barcelona (1.229 km), quedando globalmente en el 5º puesto del Marathon Nacional, además de los primeros puestos en Velocidad y Medio Fondo.

Su último campeón de velocidad y medio-fondo es el «Wonderboy-05» anilla NL 88-2854505, que el pasado año obtuvo las siguientes posiciones:

- 1º en Pt. St. Max (401 km) sobre 7.428 palomas
- 1º en Houdeng (227 km) sobre 3.944 palomas.
- 2º en Jemeppe sobre 3.822 palomas.
- 5º en Pt. St. Max (401 km) sobre 1.977 palomas.
- 6º en Etampes (499 km) sobre 6.676 palomas.

En su pedigree aparecen varias de las parejas de base de Eijerkamp, como son Vos den Bijter x Schone Vos, el FAMOSO 05 que fue en 1981 el mejor mediofondista de Holanda y también el James Bond, mejor mediofondista de 1984. Otras palomas extras de la temporada 90 fueron Gogo (87-1453206), Romario (89-1406606), Cruyff Junior (87-1453170) obteniendo diez premios cada uno, y han destacado en gran fondo entre otros el Blauwe Musketer (86-319721) 20º nac. Barcelona, 93º int. Barcelona; el Blauwe Westerhuis (85-679229) 104º Nac. en St. Vicent (1.094 km), 195º Nac. Dax (1.078 km) y Blauwe Carla (88-1235217) ganadora de 12 premios, hija del Vale Bertanus.

Las palomas que serán subastadas son de los años 90 y 91, viniendo de las siguientes familias: Janssen Arendonk, Eijerkamp, Delbar, Berlingee, van Bruane, Eijerkamp Muller para velocidad y media distancia. Cruces para larga distancia Wanroy y Wegen-Aarden.